

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสานวิธี โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ๕ ขั้นตอนดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มประชากรที่ได้กำหนดไว้ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview)

๓.๒ ประชากรที่ศึกษา

ก. เชิงปริมาณ

๑) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ จำนวน ๑๒๐ คน โดยกลุ่มประชากรได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง^๑ ของบุคลากรทั้งหมดในเทศบาลตำบลบ้านเวียง

^๑ สุวิมล ติรภานันท์, ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๑๗๐.

ข. เชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยกำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informant) ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นสาระสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๘ รูป/คน โดยวิธีการเจาะจง^๒ เฉพาะผู้นำในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายของท้องถิ่น ดังนี้

๑. พระครูมณูญสารกิจ เจ้าอาวาสวัดบุญเรือง อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่
๒. นาย นิกร พรหมท้าว นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลบ้านเวียง
๓. นาย ศุภกิจ ตีบ้อย รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเวียง
๔. นาย พินิจพงษ์ วันชัย สมาชิกเทศบาลตำบลบ้านเวียง
๕. นาย ประเวช ฝาเรือนดี สมาชิกเทศบาลตำบลบ้านเวียง
๖. นาย สมหมาย จาวรรณ สมาชิกเทศบาลตำบลบ้านเวียง
๗. นาง นาริรัตน์ พันธุ์ดี สมาชิกเทศบาลตำบลบ้านเวียง
๘. นาง จรียา พันธุ์ดี สมาชิกเทศบาลตำบลบ้านเวียง

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. เชิงปริมาณ

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือดังนี้

๑. ศึกษา การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

๓. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔. สร้างเครื่องมือ

๕. นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชาชนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

๗. ปรับปรุงแก้ไข

๘. จัดพิมพ์แบบสอบถามสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

^๒ เรืองเดียวกัน

๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นตามกรอบของการให้การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรใน เทศบาล ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ การให้การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ และศึกษาแนวทางในการพัฒนาการให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ (Check list)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรใน เทศบาล ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ทั้ง ๔ ด้าน ด้านละ ๕ ข้อ รวมเป็น ๒๐ ข้อ

๑. ด้านฉันทะ จำนวน ๕ ข้อ
๒. ด้านวิริยะ จำนวน ๕ ข้อ
๓. ด้านจิตตะ จำนวน ๕ ข้อ
๔. ด้านวิมังสา จำนวน ๕ ข้อ

โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องแสดงความคิดเห็นจากคำถามที่ผู้ศึกษากำหนดเกี่ยวกับการให้การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาล ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ซึ่งมีลักษณะเป็น มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี ๕ ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

๕ หมายถึง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับ มากที่สุด

๔ หมายถึง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับ มาก

๓ หมายถึง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับ ปานกลาง

๒ หมายถึง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับ น้อย

๑ หมายถึง การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อการให้การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของแบบสอบถามปลายเปิดจำแนกตามประเด็นของตัวแปรตาม ซึ่งประกอบด้วย

๑. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ ด้านฉันทะ

๒. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ ด้านวิริยะ

๓. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ ด้านจิตตะ

๔. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ ด้านวิมังสา

๓.๓.๓ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ตามขั้นตอนดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

๒. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมจำนวน ๕ ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

๑) พระโกศยเจติยารักษ์ อาจารย์พิเศษ

๒) พระมหาสิทธิชัย ชยสิทธิ ปธ.๙ อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉวีวรรณ สุวรรณภา อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้ และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC)^๓ โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไปทุกข้อ

^๓ พิสนุ พงศ์ศรี, วิจัยในชั้นเรียน : หลักและเทคนิคปฏิบัติ, พิมพ์ครั้งที่ ๘, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท ด่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๒), หน้า ๑๘๑.

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) แก่บุคลากรในเทศบาลตำบลแม่หลาย อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากัน ตามวิธีของครอนบาค (Conbach)^๔ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๗๖

๔. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความคิดเห็น และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

ข. เชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรใน เทศบาล ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ด้านฉันทะ คือ ความพอใจ
๒. ด้านวิริยะ คือ ความเพียร
๓. ด้านจิตตะ คือ ความเอาใจใส่
๔. ด้านวิมังสา คือ การไตร่ตรอง

ในขั้นตอนของการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือเชิงคุณภาพนั้น ทางผู้วิจัยได้มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

๑. ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสารตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวคิดการวิจัย

๓. สร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรใน เทศบาล ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ ประเด็นการสัมภาษณ์ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรใน เทศบาล ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ โดยแยกตามประเด็นหลักธรรม ทั้ง ๔ ด้าน

๔. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจแบบสอบถามทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์

^๔ Conbach, Lee J, Essentials of psychologicaltesting, 4th ed, (New York : Harpe&Row, 1971), p 123.

๕) นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นรายข้อ (Index of item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ๐.๕๐ ขึ้นไปทุกข้อ

๓.๔ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ก. เชิงปริมาณ

๑. การรวบรวมเอกสาร ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ งานวิจัย และงานเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่

๒. ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถาม และขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ เพื่อขอความร่วมมือไปยังเทศบาลในพื้นที่รับผิดชอบ ของเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่

๓. ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง จำนวน ๑๒๐ คน ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ข. เชิงคุณภาพ

ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) และทำการบันทึกข้อมูลโดยการจดบันทึก และการบันทึกเสียง

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. เชิงปริมาณ

๓.๕.๑ นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้องในการตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการบันทึกคะแนนแต่ละข้อของแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding Form)

๓.๕.๒ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ

๓.๕.๓ การวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๒) ระดับการให้การให้ การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากการตอบแบบสอบถามของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่

๓) แปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ ดังนี้	
ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์การส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๙	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์การส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาก
ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๙	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์การส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๙	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์การส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น น้อย
ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๙	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์การส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น น้อยที่สุด

๔) ข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการของบุคลากรในเทศบาลตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยจะทำการจัดกลุ่มตามประเด็นที่กำหนดใช้แบบสอบถามปลายเปิดจากนั้นจะทำการวิเคราะห์

ข. เชิงคุณภาพ

๑. การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาจับกลุ่มข้อมูล (Data Grouping) ตามสาระสำคัญของประเด็นการสัมภาษณ์

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis Technique) พร้อมทั้งนำเสนอโดยวิธีการพรรณนาอ้างอิงคำพูดบุคคล

๓.๖ สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วนำมาแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ดังนี้

(๑) ข้อมูลส่วนบุคคลวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่(Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

(๒) ข้อมูล เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ ในการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของ บุคลากรใน เทศบาล ตำบลบ้านเวียง อำเภอร่องขาว จังหวัดแพร่ ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation)

(๓) ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดนำเสนอข้อมูลโดยเขียนเป็นความเรียงประกอบตาราง

เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อความที่ได้จากการประเมินผล มีดังนี้^๕

ช่วงค่าเฉลี่ยการแปลความหมาย

- ๔.๕๐ – ๕.๐๐ มีการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมากที่สุด
- ๓.๕๐ – ๔.๔๙ มีการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาก
- ๒.๕๐ – ๓.๔๙ มีการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นปานกลาง
- ๑.๕๐ – ๒.๔๙ มีการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้อย
- ๑.๐๐ – ๑.๔๙ มีการส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้อยที่สุด

^๕ ชูศรี วงศ์รัตนะ, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: เทพเนรมิต, ๒๕๔๑), หน้า ๗๕.